Austatud lugeja!

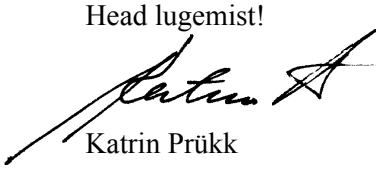
Selle aasta suvel tähistas professor Jaan Sootak oma 60. juubelit. Juubeli auks septembris Tartus toimunud teaduskonverentsi ettekanded, õigemini küll mõnede ettekannete pinnalt kirjutatud artiklid, on jõudnud käesolev ajakirjanumbri kaante vahele.

Minu teada toimus viimane taoline konverents Tartu Ülikooli õigusteaduskonnas … No jah. Tuleb tõde tunnistada, et 15 aasta jooksul, mil olen teaduskonna töödetegemistega rohkemal või vähemal määral kokku puutunud, ei teagi ma sellist konverentsi. Seega oli toimunu ka märgilise tähendusega. Ehk oleme tõepoolest aru saamas, et väärtustada tuleb inimest ja mis väga oluline – juba tema eluajal. Ning mitte ainult väärtustada – seda tuleb talle endale, aga miks mitte ka kõigile teistele aeg-ajalt öelda. Muidu ongi nii, head öeldakse sinu kohta vaid peielauas. Kui sedagi. Jah, me tuleme ühiskonnast, kus elu oli nagu oli, kuid riigisisene meediapilt toimuvast oli silmipimestavalt helge. Võib-olla et ka seetõttu oleme jõudnud teise äärmusesse, kus räägitakse-kirjutatakse vaid sellest, mis on halb, kasutades sageli tegelikkusest veelgi tumedamaid värve. Tuleb vaid loota, et see pendel jääb peagi kusagil keskel paigale.

Ajakirja Juridica jaoks on professor Sootak fenomenaalne inimene. Ta on Juridica loomisest peale olnud selle toimetuskolleegiumi liige, tunnistatud 1995. aastal ajakirja poolt aasta parimaks autoriks ja 2007. aastal lugejate poolt 15 aastakäigu parimaks autoriks. Ja see ei ole kaugeltki kõik. Ta ei ole mitte ainult produktiivne autor, kelle kaastööd ei võimalda kahelda nende kõrges kvaliteedis, vaid ka inimene, kellele ajakirja käekäik läheb korda nii sõnas kui ka teos. Jaan Sootaki juhendatavad on meie sagedased autorid, paljud tõlkeartiklid on Eesti lugejani jõudnud professor Sootaki kaasabil, tema enda või tema juhendatavate tõlkes. 2008. aastal pani professor Sootak aluse uuele rubriigile *Speculum practici*. Kui toimetamise käigus on vaja abi, siis saab Jaanilt seda alati, nagu ka siis, kui mõne teise autoriga kokkulepitud artikkel ei jõua meieni ja leheruumis haigutab tühi koht. Me täname Sind kõige selle eest, Jaan! Olen kindel, et meie tänusõnadega ühinevad ka kõik Juridica lugejad. Jõudu ja jaksu edaspidiseks!

Millest siis kirjutatakse seekordsetes Juridica artiklites? Helsingi Ülikooli professor Kimmo Nuotio selgitab, miks demokraatia ja põhiõigused ei pruugi hea karistusõiguse eeldustena olla iseenesest piisavad ning uurib, millega tuleks täita puudujääv osa. Ken-Marti Vaheri artiklis hoiatatakse, et kui ühiskond ei reageeri kohaselt teatud massilistele ja olulise mõjuga pisirikkumistele, võib see kaasa tuua ühiskonna jaoks palju raskemad tagajärjed. Ta tutvustab *broken window* ehk katkise akna teooriat, mille autoriteks on kriminoloogid James Q. Wilson ja George Kelling. Olukorras, kus Eestis on välja töötatud karistusjärgse kinnipidamise regulatsiooni eelnõu, pakub lugejale kindlasti huvi ka Freiburgi Ülikooli professor Wolfgang Frischi artikkel, milles tutvustatakse karistusjärgse kinnipidamise põhialuseid ja olulisemaid küsimusi. Heili Sepp otsib kohtulahendeid uurides vastust küsimusele, kuivõrd Eesti kohtupraktikas siiski lähtutakse põhimõttest, et kohus saab karistuse mõistmisel arvestada kurjategija isikut (sh ohtlikkust) üksnes niivõrd, kuivõrd see on seotud konkreetse süüteoga. Kindlasti pole vähemaktuaalsed ka Andres Parmase ja Giesseni Ülikooli professori Walter Gropi artiklid, mis mõlemad käsitlevad konfiskeerimise temaatikat, esimene Eesti, teine Saksamaa regulatsioonist lähtuvalt. Karistusõiguse ja asjaõiguse temaatikat seob Tambet Toomela artikkel, mis võtab vaatluse alla jõu abil valduse kaitse. Numbri lõpetab ELSA Estonia tegemisi tutvustav artikkel.

Head lugemist!

Katrin Prükk